

[Lilli Gyldenkilde]

været tabt – hvad skal vi sige – for resten af livet; det ville være ganske forfærdeligt.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan bekræfte over for fru Lilli Gyldenkilde, at det med de to i hvert amt, for at der kan være en opbakning osv., kan der nok ikke være nogen tvivl om i en startfase. Det, jeg forestillede mig, var situationen, når vi er begyndt at få drejet systemet, når vi er begyndt at se nogle forskelle i udviklingen i de enkelte amter – hvis der f.eks. er et amt, hvor hele systemet er blevet drejet og det vil være hensigtsmæssigt at kunne flytte over i et andet amt, hvor der måske skal lidt mere indsats til for at dreje systemet. Det er den form for fleksibilitet, man på et eller andet tidspunkt må have i forhold til det meget konkrete, der ligger i beslutningsforslaget om de to personer. Jeg har altså fuld forståelse for fru Lilli Gyldenkildes synspunkt, og jeg har også respekt for folketingets beslutning, specielt fordi den er taget i så bred enighed, men på et eller andet tidspunkt i fremtiden kan det nok være nødvendigt med en dialog vedrørende en ændring af denne meget præcise angivelse.

Jeg kan i øvrigt bekræfte, at de voksne kvinder, kvinderne over de 25, i virkeligheden var en af de grupper, jeg tænkte på i forbindelse med diskussionen om målgrupperne. Det ligger vel sådan, at $\frac{2}{3}$ af ligestillingskonsulenternes arbejde indtil nu har været rettet mod de helt unge kvinder. Da vi er i den heldige situation, at ungdomsarbejdsløsheden vil falde – det er min klare fornemmelse og vurdering ud fra de tal, vi ser – er det klart, at vi må flytte noget af vægten over på de andre kvindegrupper, som er ved at blive mere og mere udsat, så vi er helt enige om, at det er den type målgruppediskussion, der også må gennemføres i forbindelse med forslaget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig op, er, at ministeren giver nogle eksempler på, at det kan være nødvendigt med en – hvad skal vi sige – omstrukturering. Nu får vi fra start af ansat to ligestillingskonsulenter i hvert amt, som forslaget jo lyder på, men det kan være, at vi senere skal gøre noget andet. Det synes jeg vi

skal vende tilbage til senere, men jeg vil godt sige, at det har jo ikke været sådan indtil i dag, at disse ligestillingskonsulenter har sidet mur- og nagelfast i deres amt. De har faktisk kunnet udlånes til andre steder og har rejst rundt på undervisningssteder og ofte været i undervisningsministeriet og fået en snak om, hvordan vi nu kommer videre, så den situation adskiller sig jo ikke meget fra det, ministeren her siger. Det agter jeg selvfølgelig ikke at gå imod, men jeg mener, det er meget vigtigt, at vi nu får startet med at få ansat to i hvert amt og i København og på Frederiksberg.

En ting, som jeg ikke fik svaret på før på grund af tidnød, var, at jeg er meget glad for, at ministeren vil kigge lidt på ansættelsesvilkårene, for der er helt klart nogle problemer, som der bør ses på, og jeg tror, at det ville være vigtigt, når vi nu skal til at ansætte nye, hvis man kunne få afklaret situationen lidt, inden man får ansat dem, så det er jeg kun glad for at vi kan tale om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Arbejdsministeren talte om, at når man på et tidspunkt i et amt havde fået drejet arbejdsformidlingssystemet ind, sådan at hele systemet tog sig af kvinders vilkår på arbejdsmarkedet og kvindearbejdsløsheden, kunne man tænke sig, at man omstrukturerede, sådan at et amt, der måske havde brug for flere konsulenter, fik vedkommende.

Dertil vil jeg sige, at jeg tror ikke, det er måleligt. Indtil nu har det været sådan, at alene det at få sat skub i bevidstheden, alene det at få taget kvinders specielle placering på arbejdsmarkedet alvorligt har været en utrolig lang og sej proces, og den er bestemt ikke tilendeført. Jeg tror personlig ikke, det sker i dette årtusind. Hvis man på et tidspunkt kan bevise, at der skulle være sket en sådan holdningsændring inde i hovedet på de mænd, der sidder i arbejdsformidlingen i et enkelt amt, så lad os tale om det til den tid, men personlig tror jeg, det varer mange, mange år.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg har to korte bemærkninger. Den ene skal være, at den fleksibilitet, som arbejdsmi-